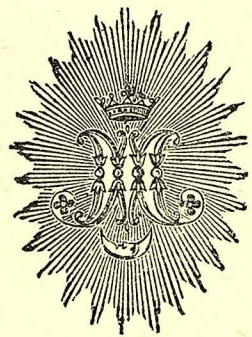
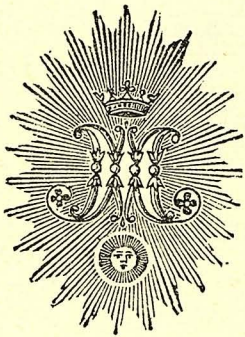

GOIGS A LA VENERABLE SOR ELISABET MARIA SABATER

del Monestir de MM. Concepcionistes Franciscanes de Sineu (Mallorca)

*Sempre anhelant més altura,
Sor Elisabet Maria,
heu florit pau i alegria
a damunt la terra dura.*

Fervorosa mallorquina
nascuda a *Son Sabater*,
de Sineu, tot i essent nina,
Déu d'entre el poble us volgué
com rosa de l'alt roser
de l'eternitat divina.
Sempre anhelant més altura...

Quan, tot irat, el dimoni
cregué abatre el vostre cor,
vós donàreu testimoni
de coratge i no de por:
la fe us augmentà el tresor,
i en virtuts el patrimoni.
Sempre anhelant més altura...

V/. El Senyor va portar el just pel bon camí.

Lletra: Miquel Bota i Totxo.

Pels viarans de la vida
acudim, pares i fills,
a la vostra casa ungida,
pelegrins del món, senzills,
defugint els greus perills
de l'odi i de la mentida.
Sempre anhelant més altura...

Venerable i generosa,
mesella de llum del cel,
penitent i pietosa,
de l'aspror traguéreu mel
i pau de tot cor rebel,
amb ànsia miraculosa.
Sempre anhelant més altura...

Vàreu, amb veu mesurada,
predir l'esdevenidor,
i tingueren sol i albada
vostra paraula i raó.
Perquè sembràreu amor
sempre sereu venerada.
Sempre anhelant més altura...

Dibuix: Pere Falconer i Reus.

PREGUEM

Déu omnipotent i misericordiós, que enaltíreu la vostra Serventa Sor Elisabet Maria adornant-la de tantes virtuts, concediu-nos que per la imitació dels seus exemples poguem arribar a Vós. Per Crist Senyor nostre. R/. Amén.

Vós que sou calze i sagrari
i lliu d'honestedat,
i teniu un santuari
de germanor i caritat,
enceneu la veritat
dins nostre cor solitari.
Sempre anhelant més altura...

Amb la cèlica dolcesa
de la vostra plenitud,
siau sempre torxa encesa
de la nostra solitud,
i salvau-nos la virtut
de caigudes de feblesa.
Sempre anhelant més altura...

Amb la humilitat humana
esdevé flama la neu.
Repiquem fort la campana
del cor, alabant a Déu
que ha glorificat Sineu
amb l'amor d'una germana.
Sempre anhelant més altura...

R/. I li mostrà el seu regne.

Música: Enric Prats i Martí.

TORNADA

plàcidament

Sempre an-he-lant més a-l-tu-ra, Sor E-li-sa-bet Ma-ri -
a, heu flo-rit pu i a-le-gri-a a-da-munt la te-rra du-ra.

COBLES

lleuger

Fer-ro-ro-sa ma-llo-r-qui-na nas-cu-da a son Sa-br-ter, de si-
neu, tot i essent ni-na, Déu d'en-tre el po-ble us vol-qué com
ro-sa de l'alt ro-set de l'e-ter-ni-tat di-ri-na.

NOTA HISTÒRICA

El monestir de Sineu va ser fundat gràcies a la donació del predi *Ortella*, que per a aquest fi havia llegat D.ª Francisca Puigdorfila. Es va pensar que l'antic palau, fet construir pel rei Jaume II, podria servir per a acollir la nova comunitat, i es feren els tràmits necessaris per a aconseguir-ho. Per altra banda, el Bisbe de Mallorca D. Joan Vich i Manrique, gran devot de la Immaculada Concepció, va escollir tres monges Agustines del monestir de Santa Margalida de Ciutat per a poder dur a terme la fundació: Sor Anna Puigdorfila com a Priora, Sor Úrsula Cotoner com a Vicària, i Sor Maria Anna Axartell com a Procuradora. La inauguració del nou monestir va tenir lloc el 6 de gener de 1583; durant els primers mesos l'antic palau va ser arrendat, fins que el rei Felip II el cedí definitivament amb un decret del 16 de juliol del mateix any. Des d'un principi la comunitat havia observat la Regla de Sant Agustí, però durant el priorat de Sor Margalida Sant Joan —immediata successora de Sor Anna Puigdorfila— es va canviar la Regla Agustinià per la Franciscana. D'aquesta manera el monestir de Sineu va passar a formar part de l'Orde de Concepcionistes Franciscanes, que havia fundat a Toledo Santa Beatriu de Silva l'any 1484. Cal dir també que el 1623, tres monges de Sineu es traslladaren a l'illa de Menorca i fundaren un nou monestir a Maó.

Sor Elisabet Maria Sabater havia nascut el 24 de gener de 1724 a la casa anomenada *Son Sabater* de la vila de Sineu. Era filla de l'honorable D. Bernat i de D.ª Catalina Noceras. Poques notícies ens han arribat de la seva infantesa; no obstant, la tradició ens la presenta com una nina poc amiga dels jocs banals i de les diversions lleugeres, però en canvi molt inclinada a les coses de Déu. La realitat és que de joveneta ja sentí la vocació religiosa i decidí consagrar tota la seva vida a Jesús. Just complits els 14 anys, el 29 de gener de 1738, va ingressar per monja en el monestir de Concepcionistes del seu poble. Ben aviat es va adaptar a la vida monàstica; aquell ambient de pau, silenci, oració i treball era el que ella cercava per a poder servir Déu i la comunitat. La seva professió solemne va tenir lloc el 15 de febrer de 1740.

La vida de Sor Elisabet Maria va ser exemplar en tots els sentits. Tingué els càrrecs de secretària, lectora, sagristana, infermera, portera, tornera, robera i «congretera»; sempre complí amb la seva obligació i amb autèntic esperit de servei. Com a filla de Sant Francesc, era senzilla, humana, i la seva humilitat no tenia límits. Era puntual observant de la Regla, mortificada i obedient. La seva caritat ha estat qualificada d'heroica: ajudava a totes les necessitats, i si no podia, ho feia amb consells i oracions. Precisament considerava l'oració com a cosa principal per a la vida contemplativa, i hi dedicava moltes hores del dia i bona part de la nit.

Amb la seva forma de viure, sense soroll ni grans esdeveniments, Sor Elisabet Maria va donar un constant exemple i testimoni d'autèntica cristiana, no sols a les germanes de la seva comunitat, sino també a quantes persones la conegueren. Morí en olor de santedat el dia 8 de febrer de 1790, i encara avui —anomenada popularment «la Venerable»— és invocada i vivament recordada per tots.

Gabriel Mateu i Mairata